

ת"פ 52626/07/15 - מדינת ישראל נגד מוחמד מחאמיד

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 52626-07-15 מדינת ישראל נ' מחאמיד(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופטת אורית וינשטיין
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מוחמד מחאמיד (עציר)

הנאשם

גזר דין

פתח דבר:

1. בעקבות הסדר טיעון אליו הגיעו הצדדים הודה הנאשם, יליד 1988, ביום 17.1.16 בעובדות כתב האישום שהוגש בעניינו לבית משפט זה (להלן - **כתב האישום**). כמו כן, ביקש הנאשם את צירופו של תיק תעבורה ת"ד 7002-03-15, (להלן - **תיק התעבורה**) ולאחר צירופו הודה הנאשם גם בעובדות נשוא כתב האישום בתיק התעבורה.

הנאשם הורשע, אפוא, על פי הודאתו, בעבירה של ניסיון שוד בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 402(ב), סעיף 25 וסעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן - **חוק העונשין**) היא העבירה בכתב האישום.

כמו כן הורשע הנאשם בעבירות נשוא תיק התעבורה שהן: עבירות של סטייה מנתיב נסיעה - עבירה על תקנה 40(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א - 1961 (להלן - **תקנות התעבורה**); נהיגה בקלות ראש - עבירה על סעיף 62(2) וסעיף 38(2) לפקודת התעבורה תשכ"א - 1961 (להלן - **פקודת התעבורה**); התנהגות שגרמה חבלה לגוף ונזק לרכוש - עבירה על תקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה; נהיגה משמאל לקו הפרדה רצוף - עבירה על תקנה 36(ג) לתקנות התעבורה; נהיגה ללא רישיון נהיגה - עבירה על סעיף 10(א) וסעיף 38(1) לפקודת התעבורה; אי עצירת רכב במקום תאונה - עבירה על תקנה 144(א)(1) לתקנות התעבורה; אי מסירת פרטים לנפגע - עבירה על תקנה 144(א)(3) לתקנות התעבורה; אי הגשת עזרה לנפגע בתאונה - עבירה לפי תקנה 144(א)(2) לתקנות התעבורה; נהיגה ללא ביטוח - עבירה על סעיף 2(א) ו- (ב) לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש] תש"ל - 1970 (להלן - **פקודת ביטוח רכב מנועי**).

הצדדים לא הגיעו להסדר ביניהם לעניין העונש.

2. בעניינו של הנאשם הוגש ביום 20.3.16 תסקיר שירות המבחן (להלן - **התסקיר**). טיעוני באי כוח

הצדדים לעניין העונש נשמעו ביום 21.3.16.

כתב האישום:

3. על פי עובדות כתב האישום, הנאשם וחאלד נגמי (להלן - **חאלד**) עובדים בחנות ירקות "המחלק" (להלן - **החנות**), אשר נמצאת במתחם הקניות ברחוב צה"ל בקרית אליעזר בחיפה.
4. המתלונן, מר נסים קטלן, בן 93 (להלן - **המתלונן**) הוא לקוח של החנות ומוכר לנאשם ולחאלד.
5. ביום 7.7.15 בשעה 11:49 או בסמוך לכך יצאו הנאשם וחאלד מהחנות ונכנסו לרכבו של חאלד, מסוג דייהו, שחנה בחניה הסמוכה לחנות. חאלד נהג ברכב בשדרות רוטשילד, כשהנאשם יושב לצדו במושב הנוסע. במהלך הנסיעה הבחין חאלד במתלונן, נוהג ברכב מסוג סוזוקי, כשלצידו יושבת ולנטינה ברדוק (להלן - **ולנטינה**) ונוסע בנתיב הנגדי לכיוון הנסיעה של רכבו של חאלד. חאלד אמר למתלונן שהמתלונן עונד על צווארו שרשרת מזהב. השניים החליטו לשדוד יחדיו את המתלונן וליטול את השרשרת שעל צווארו בלא הסכמתו ובכוונה לשלול אותה מבעלה שלילת קבע.
6. בהתאם להחלטתם, שינה חאלד את כיוון נסיעתו, הסתובב ונסע אחרי רכב המתלונן.
- המתלונן נכנס עם רכבו לחניה הסמוכה לבניין הנמצא בכתובת רוטשילד 49 והחנה את רכבו. הנאשם וחאלד נכנסו עם רכבו של חאלד אחרי המתלונן לחניה.
- ולנטינה יצאה מרכב המתלונן ונכנסה לבניין ולאחריה יצא המתלונן מרכבו והחל לצעוד בשביל המוביל לבניין. באותה עת, עצר חאלד את רכבו בסמוך לבניין, הנאשם יצא מהרכב על מנת לשדוד את המתלונן.
- הנאשם הגיח מאחורי המתלונן, אחז בשרשרת ומשך אותה בכוח בכוונה לתלוש אותה מצווארו של המתלונן ולגנבה. כתוצאה ממשיכת השרשרת, נחנק המתלונן ונפל ארצה. הנאשם המשיך למשוך את השרשרת בכוח מצווארו של המתלונן בעוד המתלונן שרוע על הרצפה וצועק לעזרה. למשמע צעקות העזרה של המתלונן עזב הנאשם את המקום, מבלי שהצליח לתלוש את השרשרת מצווארו של המתלונן, נכנס לרכבו של חאלד שחיכה לו והשניים ברחו מהמקום באמצעות הרכב הנ"ל.
7. כתוצאה מהאירוע נגרמו למתלונן שפשופים ביד ימין, שריטה ואדמומיות באזור הצוואר.

כתב האישום בתיק התעבורה:

8. על פי עובדות כתב האישום בתיק התעבורה, ביום 23.11.13 סמוך לשעה 14:00 נהג הנאשם, שאינו מורשה לנהיגה, ברכב פרטי מסוג הונדה מ.ר. 95-686-08 (להלן - **הרכב**) ברחוב בלפור בחיפה והגיע לפני צומת עם רחוב יוסף.
- הכביש במקום הינו דו סטרי, חד נתיבי, בכיוון נסיעת הנאשם, מופרד על ידי קו הפרדה רצוף. הכביש היה יבש והראות טובה, משני צידי הדרך מעקה בטיחות מברזל.
9. באותה עת ובמקום הנ"ל, נסע לפני הנאשם רכב פרטי מסוג מזדה מ.ר. 79-642-27 (להלן - **רכב**

ב'), נהוג בידי לריסה יופה.

10. הנאשם נהג רכבו בקלות ראש בכך שנהג ברכב כשאינו מורשה לנהיגה, עקף את רכב ב' תוך שהוא נצמד אליו ופגע בו. כתוצאה מהפגיעה נהדף רכב ב' ימינה ופגע במעקה הבטיחות (להלן - **התאונה**).
 11. כתוצאה מהתאונה נחבלו בגופם ונזקקו לטיפול רפואי נהגת רכב ב' ו- 3 נוסעים ברכבה. כמו כן, נגרם נזק לכלי הרכב המעורבים ולמעקה הבטיחות.
 12. הנאשם, בהיותו מודע לכך שהיה מעורב בתאונה, נמלט מהמקום מבלי לוודא את תוצאות התאונה, מבלי להגיש עזרה ובלי למסור פרטיו כנדרש בחוק.
- באותו מעמד נהג הנאשם ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח בר תוקף.

תסקיר שירות המבחן:

13. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם הינו בן 27, עבד בחנות ירקות ונשוי לאישה כבת גילו, עקרת בית, שלה שני ילדים ממערכות יחסים קודמות. לשניים ילדה משותפת כבת שנתיים. הנאשם תיאר מערכת יחסים חיובית לצד התמודדות עם מצב כלכלי ירוד, בעיקר על רקע היותו מפרנס יחיד ועל רקע רצונו להמשיך לתמוך באימו ואחיותיו הצעירות. טרם מעצרו הנוכחי שהה הנאשם במעצר בית בבית אמו בחיפה, בשל ביצוע עבירת אלימות כלפי אשתו - בגינה הוא נשפט למאסר אותו הוא מרצה כיום.
14. הנאשם הינו הבן שני במשפחת מוצא ויש לו חמש אחיות. הוריו גרושים מזה 15 שנים, ועל פני השנים הקשר של הנאשם עם אביו היה מרוחק. הנאשם נפלט ממערכת החינוך לאחר 10 שנות לימוד מאחר והגעתו לבית הספר לא היתה סדירה, עקב הצורך לעזור בפרנסת המשפחה עקב מצב כלכלי קשה ועקב היותו הבן הזכר היחיד במשפחת המוצא.
- על פני השנים עבד באופן מקוטע והתקשה לשמור על יציבות תעסוקתית. בשנים האחרונות התייצב מבחינה תעסוקתית מאז התחיל לעבוד כירקן בשוק ובחנות ירקות ומצא סיפוק בעבודתו.
15. על פי גיליון הרישום התעבורתי לחובתו של הנאשם אין הרשעות קודמות ולא תלויים נגדו תיקי מב"ד מלבד תיק התעבורה נשוא הדין.
- על פי גיליון הרישום הפלילי לחובת הנאשם 3 הרשעות קודמות בגין עבירות אלימות, בגין הופנה בעבר לשירות המבחן, שהתרשם מקשיים רגשיים על רקע חוויות לא מעובדות של נטישה וכעס כלפי אביו. נוכח קושי להתחבר לקיומו של צורך טיפולי - לא ניתנה בעבר המלצה טיפולית. גם לאחר עבירה שניה, כאשר הופנה לשירות המבחן עקב הטלת צו מבחן, התקשה הנאשם בהשתלבות בקבוצה טיפולית לבגירים צעירים ולא האמין בחשיבות התהליך הטיפולי.
- בשל הרשעתו השלישית בגין תקיפת אשתו, מיום 6.12.14 הופנה שוב לשירות המבחן, שוחרר בשלב המעצר לחלופת מעצר באיזוק אלקטרוני בבית אמו והוטל עליו צו פיקוח מעצר. הנאשם השתתף בקבוצה לעצורי בית בחודשים מרץ-יוני 2015, ושיתף פעולה, אך היה ממוקד בחוויה של קורבנות סביב

המחיר האישי שמשלם כתוצאה מההליך הפלילי. הנאשם לא ביטא נזקקות להמשך טיפול סביב יחסיו עם אשתו ובלטה חשיבה נוקשה ובושה סביב העבירה. ההתרשמות בעניין עבירת האלמ"ב היא כי היתה הצהרה מצד הנאשם על נכונות להשתתף בהליך טיפולי במסגרת היחידה למניעת אלימות במשפחה, ועל כן ועל מנת לבחון שילובו בתהליך זה נדחה הדיון בעניין כתב האישום בעבירת האלמ"ב בארבעה חודשים. ביולי 2016 נעצר הנאשם בגין העבירה נשוא התיק העיקרי כאן, על כן לא התאפשר לשלבו בתהליך הטיפולי ושירת המבחן נמנע מהמלצה טיפולית בעניינו.

הנאשם נדון למאסר בפועל של 7 חודשים בגין עבירת האלמ"ב, אותו הוא מרצה כעת.

16. הנאשם תיאר עצמו בפני שירות המבחן כמי שניהל אורח חיים הישרדותי ללא גורמי תמיכה משמעותיים היכולים לסייע לו במצבי דחק רגשי או כלכלי. על כן נהג לעיתים בפזיזות וללא הפעלת שיקול דעת. ביטא רצון להמשיך ולהעמיק בחינת דפוסי חשיבתו והתנהגותו על מנת לערוך שינויים בחייו.

17. הנאשם הודה בעבירת ניסיון השוד בנסיבות מחמירות והסביר אותה על רקע תקופה בה שהה במעצר בית וחווה תחושות לחץ כלכלי ורגשי. הנאשם נטה להשליך את האחריות על מעשיו על מצבו הכלכלי הירוד. הנאשם ביטא חרטה וצער כלפי הנפגע שהינו אדם קשיש. שירות המבחן התרשם מיכולת אמפתית במובן הקוגניטיבי והרגשי.

הנאשם לקח אחריות על עבירות התעבורה, הביע חרטה והסביר את מעשיו על רקע היעדר שיקול דעת ותחושת פחד וחרדה שחש עקב נהיגתו בלא רישיון נהיגה, ועל כן נמלט מהמקום. הנאשם ביטא מודעות לחומרת מעשיו ולסיכונים הכרוכים בהם, מודעות לפגיעה באחרים וביטוי אמפתיה כלפיהם.

18. שירות המבחן התרשם מיכולות וורבליות וקוגניטיביות של הנאשם ומיכולתו לשתף בפתיחות ובכנות אודות נסיבות חייו המורכבות. עם זאת, נמצא כי התנהגותיו התוקפניות של הנאשם נובעות מפגיעה בערך העצמי, מחוסר יכולת להתמודד עם מצבי קונפליקט ומהצפה רגשית. הנאשם בעל אישיות אימפולסיבית הפועל ללא שיקול דעת. העובדה כי ביצע את עבירת השוד בזמן היותו נתון במעצר בית ובהיותו בעיצומו של הליך פלילי בעבירת האלמ"ב, מעלה הערכה של היעדר יכולת שליטה וקושי להיתרם מהליכים טיפוליים ולהירתע מהליכים משפטיים.

על כן, הערכת שירות המבחן היא כי קיימת רמת סיכון גבוהה להישנות התנהגות אלימה ברמת חומרה גבוהה. על כן, לא זוהתה חלופת ענישה בקהילה שעשויה להפחית את הסיכון להישנות התנהגות אלימה ועבריינית מצד הנאשם, אשר מצידו ביטא השלמה עם ענישה הכוללת רכיב מאסר בפועל והביע רצון להשתלב בהליך שיקומי במסגרת הכלא. שירות המבחן המליץ אפוא לשקול את שילוב הנאשם בהליך טיפולי בין כותלי הכלא.

טיעוני המאשימה:

ב"כ המאשימה הגישה טיעונים לעונש בכתב ואת גיליון הרישום הפלילי של הנאשם (ת/1) וכן הוסיפה וטענה בעל פה, כדלקמן:

19. עבירת ניסיון השוד בנסיבות מחמירות - היא עבירה חמורה שבוצעה כלפי מתלונן קשיש בן 93, שהיה טרף קל לנאשם ושותפו. למתלונן נגרמו נזקים גופניים עקב משיכת השרשרת בחוזקה ורק במזל לא נגרמו לו חבלות קשות יותר מן הנפילה, כגון שברים או חבלות חמורות אחרות, כפי שקורה פעמים רבות בנפילות של קשישים.
- גם אם נטען על ידי הנאשם כי ביקש את סליחת המתלונן וזה סלח לו - אין ליתן לכך משקל ויש לתת את הדעת כי הסיטואציה בה ביקש הנאשם את סליחת המתלונן היתה בעימות מולו במהלך החקירה המשטרתית, במצב שאינו נוח וטבעי למתלונן. על כן, אין המדובר בסליחה אמיתית, וגם אם סלח המתלונן לנאשם - אין בכך כדי להפחית מחומרת מעשיו של הנאשם.
20. ההלכה הפסוקה עמדה לא אחת על חומרתה של עבירת השוד, בייחוד כשהיא מכוונת כלפי קשישים וחסרי ישע, ומגמתה היא החמרה בענישה תוך מתן בכורה לשיקולי הגמול וההרתעה.
21. הנאשם ושותפו תכננו את ביצוע השוד ועקבו אחר המתלונן. הנאשם פעל מתוך מודעות מלאה למשמעות מעשיו ויכול היה למנעם - אך לא עשה כן.
22. אין לקבל טיעון בדבר מצוקה כספית כמניע לביצוע העבירה. על אף מצוקה כלכלית שאדם יכול ויהיה שרוי בה - עליו לדעת מה גבולות המותר והאסור.
23. מתחם העונש הראוי בנסיבות ביצוע עבירת השוד הוא 3-6 שנות מאסר בפועל וכן מאסר מותנה ופיצוי המתלונן.
24. העבירות נשוא תיק התעבורה - מדובר בשורה של מעשים שביצע הנאשם תוך כדי נהיגתו, המלמדים על זלזול בחוק ובחיי אדם. הנאשם יכול היה להימנע ממעשים אילו לו היה נמנע מלנהוג, וגם משבחר לנהוג ללא רישיון היה עליו לנהוג בצורה זהירה ולמנוע את התאונה ואת כל יתר העבירות - אך זאת לא עשה. הנאשם אף לא טרח לעצור ולבדוק אילו פגיעות נגרמו למתלוננים והאם זקוקים הם עזרה ובכך יש להעיד על חוסר אכפתיות והתמקדות בניסיון להימלט מאחריות למעשיו.
25. עבירות התעבורה בהן הורשע הנאשם הן חמורות ועל פי הפסיקה יש לקבוע ענישה הולמת ולהעלות את רף הענישה.
26. מתחם הענישה הראוי בעבירות התעבורה, בשים לב להצטברותן, הוא 6-24 חודשי מאסר בפועל, פסילה בפועל של 6-40 חודשים וזאת בנוסף לפסילה על תנאי, מאסר על תנאי וקנס.
27. לחובתו של הנאשם 2 הרשעות קודמות לתיק זה והרשעה נוספת מחודש נובמבר 2015, בעת שתיק זה היה תלוי ועומד נגדו - בעבירות אלימות ורכוש, בגין נידון לעונשי מאסר על תנאי ועונשים נוספים - אשר לא הרתיעו את הנאשם.
28. נסיבה לחמירה נוספת הקיימת לחובת הנאשם היא ביצוע המעשים נשוא כתב האישום כאשר הוא נמצא תחת תנאים מגבילים שהוטלו עליו בתיק האלמ"ב. עובדה זו מעידה על חוסר מורא מהחוק ועל זלזול בהחלטות בית משפט.

29. תסקיר שירות המבחן הוא שלילי ומצביע על רמת סיכון גבוהה להישנות התנהגות אלימה ברף חומרה גבוה.

30. הנאשם נעצר ביום 16.7.15, וביום 30.11.15 נשפט בתיק האלמ"ב ונדון לעונש מאסר. על כן, ככל שיוחלט על נכי ימי מעצרו מעונשו, הרי שיש לקבוע שהתקופה שתנוכה היא מיום 16.7.15 עד 30.11.15 - שממועד זה הנאשם הוא אסיר. יש לקבוע כי עונשו של הנאשם בגין העבירות נשוא כתב האישום ותיק התעבורה ירוצו במצטבר לעונש שהנאשם נושא כעת בשל עבירת האלמ"ב.

31. עבירת ניסיון השוד בנסיבות המחמירות הינה אירוע נפרד מעבירות התעבורה. על כן יש לקבוע מתחמים שונים ונפרדים ולגזור את עונשו של הנאשם ברף הגבוה של כל אחד מן המתחמים.

טיעוני ההגנה:

ב"כ הנאשם טען את טיעוניו לעניין העונש כדלקמן:

32. באשר לעבירת השוד - אכן העבירה שעבר הנאשם היא חמורה ואין להמעיט ממנה, אף כי לרשע יש רמות ובמקרה הנדון רמת הרשע של הנאשם היא מהרף הנמוך.

33. מצפוניו של הנאשם ייסר אותו ולכן הוא שחרר את השרשרת לאחר שניסה למשוך אותה מצווארו של המתלונן. הנאשם יכול היה לתלוש את השרשרת מצווארו של המתלונן אך לא עשה כן בעיקר בגלל מצפוניו.

34. הוצגו תמונות שבהם הנאשם מבקש את סליחתו של המתלונן (נ/1) וכן דיסק חקירתו של הנאשם והעימות בינו לבין המתלונן (נ/2), במסגרתו ביקש הנאשם את סליחתו של המתלונן, המעידים על כך כי בנסיבות בהן גדל הנאשם, כפי שתוארו בתסקיר שירות המבחן, חרטתו מראה כי יש בו צלם אנוש שיש לשמר ולטפח במהלך ריצוי עונשו בכלא.

הנאשם ביצע את העבירה לא מתוך תאוות בצע אלא מיצר הישרדות, כפי שתואר בתסקיר.

35. הוצגה פסיקה בעניין מעשי שוד נגד זקנים בהם נקבע מתחם ענישה בין 12-24 חודשי מאסר בפועל והיו מקרים בהם הוטלו אפילו עבודות שירות.

באופן ספציפי הפנה ב"כ הנאשם לע"פ 3338/13 סעד טחומר נ' מדינת ישראל, שעניינו 3 עבירות שוד וניסיון שוד בצוותא וכן עבירות תעבורה, אשר נטען כי נסיבותיו דומות למקרה הנדון. באותה פרשה נגזרו על הנאשם 7 שנות מאסר בבית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופטת ד. סלע) ובבית המשפט העליון הועמד עונשו על חמש וחצי שנים.

על כן, נטען כי מתחם הענישה הראוי בנסיבות העניין, ובשים לב לעובדה כי במקרהו של הנאשם מדובר בעבירת ניסיון שוד אחד (לעומת שלושה מעשי שוד בעניין טחומר) - הוא 12-24 חודשי מאסר.

36. באשר לעבירות התעבורה - ב"כ הנאשם מסכים כי מתחם העונש ההולם את העבירות נשוא כתב האישום ותיק התעבורה נע בין 6 ל- 24 חודשי מאסר בפועל.

נטען כי לא ידוע על הנזק שנגרם בעקבות התאונה נשוא כתב האישום בתיק התעבורה, אך הנאשם הודה וחסך בזמן שיפוטי.

37. העבירות נשוא כתב האישום בתיק התעבורה אירוע לפני כ- 3 שנים ועל כן יש מקום לסטות לקולא במקרה זה.

38. ב"כ הנאשם ביקש כי בגזר הדין תינתן התייחסות לרצונו של הנאשם לעבור טיפול במסגרת שב"ס על מנת שיקבל כלים לחיים בצאתו מן הכלא.

39. זכות המילה האחרונה ניתנה לנאשם, אשר ביקש לומר כי הוא מאוד מצטער ומתחרט ומבקש סליחה על מה שעשה. הנאשם אמר כי יכבד כל החלטה שבית המשפט יתן וכי הוא מבקש הזדמנות לשקם את חייו.

דין:

40. במסגרת תיקון 113 לחוק העונשין, שעניינו הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה, נקבע בסעיף 40 העיקרון המנחה בענישה - הוא עקרון ההלימה, לפיו נדרש כי יתקיים יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

סעיף 40ג לחוק העונשין קובע כי מתחם העונש ההולם ייקבע תוך התחשבות "בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה".

41. סעיף 40ט לחוק העונשין קובע רשימה של נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, אשר בהתקיימן, או בהתקיים חלק מהן, יש כדי להשפיע על קביעת חומרת מעשה העבירה ועל אשמו של הנאשם ובכך על קביעת מתחם העונש ההולם.

ברשימה זו נכללת הנסיבה של תכנון שקדם לביצוע העבירה, חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה, הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה, הנזק שנגרם, הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה, יכולתו של הנאשם להבין את אשר הוא עושה, את הפסול שבמעשהו או את משמעותו, לרבות בשל גילו, יכולתו של הנאשם להימנע ממעשה העבירה ומידת השליטה שלו על מעשהו, והקרבה לסייג של אחריות פלילית.

42. סעיף 40יא לחוק העונשין מתייחס לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, אשר לפיהן ייקבע עונשו הספציפי של הנאשם, בתוך מתחם העונש ההולם. בין נסיבות אלו נמנות, בין היתר, הנסיבות של פגיעת העונש בנאשם, לרבות בשל גילו, פגיעת העונש בבני משפחתו של הנאשם, הנזקים שנגרמו לנאשם מביצוע העבירה ומהרשעתו, נטילת אחריות על ידי הנאשם על מעשיו וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב, שיתוף הפעולה עם רשויות אכיפת החוק, נסיבות חיים קשות של הנאשם שהיתה להן השפעה על ביצוע מעשה העבירה, כמו גם עברו הפלילי של הנאשם או העדר עבר פלילי.

43. חריגה ממתחם העונש ההולם - לקולא או לחומרא - אפשרית בנסיבות הקבועות בסעיף 40ד לחוק העונשין (לקולא) משיקולי שיקום, ובסעיף 40ה לחוק העונשין (לחומרא) משיקולים של הגנה על שלום הציבור.

44. השלב הראשון במלאכתו של בית המשפט, על פי הוראות תיקון 113 לחוק העונשין, הוא בקביעה האם הרשעת הנאשם במספר עבירות מהווה אירוע אחד או מספר אירועים, אשר ביחס אליהם נדרשת קביעה של מתחם ענישה הולם לכל אירוע בנפרד. רק לאחר מכן יקבע בית המשפט את מתחם העונש בהתאם לעקרון ההלימה כאמור לעיל, ובשלב האחרון יתייחס בית המשפט לנסיבות שאינן קשורות לעבירה ולנסיבות ביצועה, אלא לנסיבות האישיות של הנאשם.

44. במקרה הנדון, דומני כי לא יכולה להיות מחלוקת כי מדובר בשני אירועים נפרדים - אירוע ניסיון השוד והאירוע של עבירות התעבורה. אין כל קשר בין האירועים האמורים, אשר בוצעו במועדים שונים ורחוקים זה מזה, בנסיבות שונות ובמקומות שונים.

על כן, בהתאם להוראות סעיף 40(ג) לחוק העונשין ייקבע במסגרת גזר דין זה מתחם ענישה הולם לכל אירוע בנפרד. לאחר מכן ניתן לגזור עונש נפרד לכל אירוע או עונש כולל לאירועים כולם.

קביעת מתחמי הענישה ההולמים:

אירוע ניסיון השוד בנסיבות מחמירות:

45. הערך החברתי אשר נפגע כתוצאה ביצוע עבירת שוד, או ניסיון שוד, הוא הערך של שמירה על בטחונו ושלומה הגופני והנפשי של המתלונן, כמו גם כבודו ורכושו.

העונש המירבי בשל עבירה של ניסיון שוד בנסיבות מחמירות, על פי הוראת סעיף 403 לחוק העונשין, הינו 20 שנה.

46. במקרה הנדון נסיבות ביצוע העבירה הינן חמורות עוד יותר מן הטעם שהיא בוצע כלפי קרבן בן 93, המגלם במלוא מובן המילה את המונח "טרף קל". עבירות אלימות כאלו המכוונות כלפי קשישים חברי ישע, הן בעלות פוטנציאל נזק ניכר לפגיעה פיזית, מבלי להתעלם גם מן הפגיעה בכבודו ובטחונו של המתלונן, אשר נרמסו באחת.

47. ההלכה הפסוקה הביעה בשורה של פסקי דין את עמדתה החד משמעית באשר לצורך להחמיר בעונשם של מבצעי מעשי שוד אלימים, בייחוד כאשר הם מבוצעים כלפי קשישים וחסרי ישע אחרים.

נא ראו לעניין זה דברי כבוד השופט י. עמית בע"פ 1864/11 עזיז דוידוב נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו 7.11.12]:

"שוד או גניבה מקשים ומחסר ישע, נתפס כמעשה שיש בו כיעור מוסרי גדול יותר מעבירה "רגילה" של שוד או גניבה, בהיותו הפרה של הצינוי "והדרת פני זקן" הנתפס כמעין חוק טבע בכל חברה אנושית. העבירה של שוד קשישים היא מעשה נקלה ובזוי במיוחד, גם בקוד העברייני, ולא בכדי היא נחשבת לעבירה הנמצאת בתחתית "שרשרת המזון" של העבירות ושל העבריינים.

מי ימוד את האימה, הפחד, הבושת והצער של קשיש - פעמים רבות קשיש המתגורר בגפו - שנפל קורבן לעבירה של שוד וגניבה. אכן, לא כל קשיש הוא

חסר ישע, אבל אין כוחו של קשיש כשל אדם צעיר, שיכול לעיתים להתגונן או לרדוף אחר הגנב או השודד. נקל לשער את התחושה המתסכלת עד-מאוד של השפלה וחוסר אונים של קשיש שנפל קרבן לעבירה כגון דא. ניסיון החיים מלמד כי איכות החיים של קשישים אחרי מעשה שוד או גניבה אינה כתמול שלשום. אף יש שאורחות חייהם השתנו והתהפכו בעקבות אירוע טראומטי של גניבה או שוד, לאחר שלהוותם נוכחו לדעת כי ביתם כבר אינו מבצרם. תופעות של חוסר אמון בבני אדם, בידוד והסתגרות נפשית לצד התבצרות פיזית (סורגים ומנעולים), חשש, אבדן ביטחון עצמי, נדודי שינה ועוד תופעות והשלכות המשפיעות על הקשיש ועל בני משפחתו. מכאן מידת הסלידה של החברה ביחס לשוד וגניבה מקשישים, ומכאן החומרה היתרה שבתי המשפט מייחסים לעבירה זו בהיבט של שיקולי גמול והלימה.

...

בגניבה ושוד של קשישים יש פוטנציאל להסתבכות בעבירות חמורות בהרבה, כפי שמוכיח המקרה שלפנינו. זאת, מן הטעם שכל קשיש הוא בבחינת "גולגולת דקה" מבחינת התוצאות האפשריות של המעשה. גם אם העבירה הורתה במעשה קל לכאורה, סופה מי ישורנו. מטעם זה, ניצבים בתי המשפט על המשמר בפסיקה מחמירה, כמי שמתריעים ומתריאים בפני עבריינים באצבע זקורה - אל תשלחו ידיכם אל הקשיש, שאם יאונה לו רע תיפול התוצאה הקשה לפתחכם.

וכן נא ראו ע"פ 1044/13 זידאן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו, 29.10.13], מפי כבוד השופט דנציגר: " אין צורך להכביר מילים על השפלות שבשוד קשישים חסרי ישע. עמד על כך בית משפט זה לא אחת בקבעו כי עבירת שוד חמורה שבעתיים בעת שהיא מופנית כלפי החלש והקשיש, אשר סיכויי התנגדותו נמוכים... על נפגעי עבירה אלו, בכוח ובפועל, מצוות החברה להגן, ובתי המשפט נושאים חובה זו לנגד עיניהם ומייחסים חומרה עבירה לעבירות המכוונות לעבר קשישים... פסיקה ענפה מדגישה את חשיבות ההרתעה והגמול ביחס לעבריינים הפושעים נגד קשישים. בית משפט זה רואה בענישה המחמירה בנושאים אלו את תרומתו להגנה על קשישים וביטוי לרצונו להבטיח כי גם בערוב ימיהם לא יהפכו משאינם עוד בשיא כוחם הפקר למעשי בריונות, ולא תפגע איכות חייהם...".

ועוד קבע כבוד השופט דנציגר בפרשת זידאן, כי:

"עונש המאסר בפועל לתקופה בת 4 שנים, אשר הוטל על המערער, עולה בקנה אחד עם מידות הענישה הנהוגות במקרה שוד של קשישים ברחוב. ודוק, אין בעובדה כי המתלוננת לא נחבלה ולא נזקקה לטיפול רפואי, כדי לשנות מכך".

לעמדת השופט דנציגר הסכימו כבוד השופטים ארבל וסולברג, אשר הוסיף וציין:

"בצדק נידון לארבע שנות מאסר ומאסר על תנאי. נסיבותיו האישיות קשות, אך החובה החוקית והמוסרית להגן על המתלוננת, ועל קשישים וקשישות שכמותה - על ביטחונם האישי, על רכושם, על בריאות גופם ונפשם - גוברת".

נא ראו לעניין זה גם: ע"פ 2946/12 יוסף ברונסקי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו, 4.3.13];

ע"פ 5090/99 שמשוב נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו, 30.11.99];

ע"פ 4921/11 דלאשה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו, 9.7.12];

ע"פ 2163/05 אלייב נק מדינת ישראל [פורסם בנבו, 12.12.05];

ע"פ 5467/12 מדינת ישראל נ' חוסיין, [פורסם בנבו, 22.10.12].

48. לצורך קביעת מתחם העונש ההולם את העבירה במקרה דנן, יש לתת את הדעת לעובדה כי לביצוע העבירה קדם תכנון מוקדם - הנאשם ושותפו לעבירה, חאלד, אשר הכירו את המתלונן בהיותו לקוח בחנות הירקות בה עבדו, זממו לשדוד את שרשרת הזהב שהיתה על צווארו. יש לתת את הדעת לעובדה כי מהיכרותם המוקדמת של הנאשם וחאלד את המתלונן מן הסתם היו מודעים לגילו המתקדם של המתלונן וחולשתו הגופנית והחליטו לנצלה.

הנאשם וחאלד עקבו אחרי המתלונן ברכבו של חאלד עד לחניית ביתו של המתלונן, וכשיצא מן הרכב כדי לעלות לביתו, התנפל עליו הנאשם מאחור, אחז בשרשרת הזהב ומשך אותה בכוח רב על מנת לתלוש אותה מצווארו ולגנוב אותה.

כתוצאה ממשיכתו של הנאשם את השרשרת גרם הוא לחניקתו של המתלונן ולנפילתו אפיים ארצה. גם בכך לא נעצר הנאשם והמשיך למשוך בכוח את השרשרת מצווארו של המתלונן בעודו שרוע על הרצפה וזועק לעזרה.

הנאשם וחאלד נמלטו מן המקום ברכבו של חאלד, בלא שהנאשם הצליח לתלוש את השרשרת, אך זאת רק בשל כך שצעקות העזרה של המתלונן החישו חזרה את ולנטינה, שנכנסה לבניין טרם האירוע ונחלצה לעזרת המתלונן - כך על פי הסרטון נ/2, שהוצג על ידי ב"כ הנאשם.

הנזק הפיזי שנגרם בפועל למתלונן לא היה רב - אך ללא ספק שפוטנציאל הנזק שיכול היה להיגרם למתלונן, קשיש בן 93, הינו ניכר ומשמעותי.

49. חלקו של הנאשם בביצוע העבירה הינו מרכזי ועיקרי בהיותו זה שיצא מן הרכב של חאלד וביצע את תקיפתו הפיזית של המתלונן תוך משיכת השרשרת מצווארו, הפלתו ארצה והמשך הפעלת כוח פיזי במשיכת השרשרת על אף היות המתלונן שרוע על הארץ.

גם אם התכנון המקורי של העבירה נבע מחאלד, הרי שהנאשם שיתף עימו פעולה לכל אורך הדרך וביצע את ניסיון השוד כאמור לעיל.

הנאשם הינו בגיר, הבין היטב את משמעות מעשיו ואת הפסול בהם, ואף כי טען כי נעשו מתוך מצוקה כלכלי - ברי, כי אין לקבל טענה שכזו.

ניסיון התלישה של השרשרת מצווארו של המתלונן מהווה מעשה אלימות כלפיו וגרם לו לחבלות אדומות על צווארו. כאמור, הנזק למתלונן יכול היה להיות חמור יותר ממה שקרה בפועל.

ניסיון השוד בוצע על ידי הנאשם, שהינו כבן 27 ועל ידי חאלד, כלפי מתלונן כבן 93, תוך ניצול כוחו של הנאשם כלפי המתלונן.

על פי הוראת סעיף 40ט(ב) לחוק העונשין נסיבות אלו מגבירות את חומרת מעשה העבירה ואת אשמו של הנאשם.

50. לא מצאתי לנכון לקבל את טענת ב"כ הנאשם ממנה השתמע, כביכול, שהנאשם התחרט למשמע צעקות העזרה של המתלונן ומסיבה זו שחרר את אחיזתו בשרשרת ונמלט.

סעיף 28 לחוק העונשין שעניינו "פטור עקב חרטה" קובע:

"מי שניסה לעבור עבירה, לא יישא באחריות פלילית לנסיגה, אם הוכיח שמחפץ נפשו בלבד ומתוך חרטה, חדל מהשלמת המעשה או תרם תרומה של ממש למניעת התוצאות שבהן מותנית השלמת העבירה; ואולם אין באמור כדי לגרוע מאחריותו הפלילית בשל עבירה מושלמת אחרת שבמעשה."

דומני, כי ב"כ הנאשם אינו טוען להתקיימותו של סייג החרטה, אלא טוען לקרבה לסייג זה.

אינני רואה בהתנהלותו של הנאשם במקרה הנדון כהתנהלות שיש בה קרבה לסייג החרטה. על פי עובדות כתב האישום, בהן הודה הנאשם ללא סייג, המשיך הנאשם במשיכה עזה של השרשרת מצווארו של המתלונן גם לאחר שנפל ארצה. ב"כ הנאשם הפנה לדיסק העימות בין הנאשם לבין המתלונן - מוצג נ/2, אשר צפיה בו מלמדת על כך שהמתלונן עמד על כך בתוקף כי הנאשם לא הרפה ממנו עד אשר ולטינה חזרה ובאה לעזרתו. הנאשם הרפה מן השרשרת ונמלט מן המקום בשל שיבוש התוכנית לשדירתו של המתלונן עקב היחלצותה של ולטינה לעזרתו. נאשם, המואשם בניסיון שוד, והנמלט מן המקום בשל שיבוש תכנית השוד, אינו יכול להיחשב כמי ש"התקרב" לסייג החרטה.

גורם חיצוני (ולנטינה) הוא שהשפיע על השלמת מעשה השוד ומניעתו, ולא "חפץ נפשו" או משהו בקרבתו של "חפץ נפשו" של הנאשם, השפיעו על השלמת מעשה העבירה או מנעו את תוצאותיה.

51. באי כוח שני הצדדים הפנו לפסיקה אשר דנה בעניינם של נאשמים שהורשעו בעבירות שוד - כל אחד, לפסיקה המשקפת לפי עמדתו את מידת העונש שיש להטיל על הנאשם.

בפסיקה קיימת קשת מגוונת של מעשי שוד, הנבדלים זה מזה בנסיבותיהם ובדרגת חומרתם. מתחם הענישה ייקבע אפוא, מטבע הדברים, בהתאם לנסיבות הספציפיות של מעשה השוד וחומרתו.

נא ראו לעניין זה: ע"פ 4841/13 ספי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו 6.2.14]:

"באשר לקביעת מתחם העונש ההולם - כנודע, לובשת עבירת השוד פנים וצורות רבות וקביעת מתחמי הענישה ההולמים בגינה מגוונת; אך פטור בלא כלום אי אפשר (בבלי, חולין כז ע"ב), ואת המסגרת קבע כמובן המחוקק בקביעת "תג העונש" לעבירה זו - אין זה דין של עבירה שנעברה תוך פגיעה פיזית אלימה לעבירה שבוצעה על דרך הפחדה בלבד; אין זה דין של עבירה שנעברה לאחר תכנון והכנה מוקדמים לעבירה אקראית-ספונטנית; אין זה דין של

עבירה שנעברה בחבורה לדינה של עבירת אדם יחיד; אין זהה דינה של עבירה שנעשתה תוך שימוש בנשק, חם או קר, לעבירה שנעשתה ללא שימוש בנשק; אין זהה דינה של עבירה חד פעמית למסכת שיטתית של עבירות. נוכח כל אלה, עיון באסופת הפסיקה, ממנה מבקשים המערערים להיבנות, מגלה כי "אין הנידון דומה לראיה" (בבלי, פסחים ט"ו ע"א). הגם שהשופט ס' ג'ובראן העמיד במקרה אחד את מתחם הענישה הראוי בגין עבירות שוד "ספונטניות" על תקופה של בין 6 חודשים לבין שנתיים מאסר בפועל (ע"פ 7655/12 פייסל נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2013)), בנידון דידן עסקינן בשוד מתוכנן ויזום בצוותא. יתר על כן, עיון בפסיקה מתגלה כי המתחם והעונש שנגזר בגדרו אינם חורגים מן המקובל בעבירות שוד שבוצעו בנסיבות דומות (ראו ע"פ 217/13 אלמוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2013); ע"פ 2577/13 לזר נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2013); ע"פ 4835/12 כוהנישוילי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2013)).

52. במקרה הנדון, בו עסקינן בניסיון שוד, אשר בוצע בנסיבות מחמירות - בצוותא חדא עם חאלד, אשר קדם לו תכנון מוקדם, כנגד קשיש בן 93 חלש וחסר ישע אשר נחנק ממשיכת השרשרת, הופל ארצה ונחבל.

נא ראו לעניין מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות דומות:

ע"פ 7655/12 פייסל נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו, 4.4.13];

ת"פ 40958-06-14 מדינת ישראל נ' בלילאת [פורסם בנבו, 4.1.15];

ת"פ 17331-11-13 מדינת ישראל נ' קלימנקו, [פורסם בנבו, 14.8.14];

ת"פ 51010-02-14 מדינת ישראל נ' חטיב [פורסם בנבו, 9.9.14];

ת"פ 9343-07-14 מדינת ישראל נ' פלוני [פורסם בנבו, 23.12.14]

53. לאחר שבחנתי את הערכים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירה של ניסיון שוד בנסיבות מחמירות, את נסיבות ביצוע העבירה ואת מדיניות הענישה הנהוגה, הגעתי לכלל מסקנה כי מתחם העונש ההולם בגין עבירה זו נע בין עונש של 18 חודשי מאסר בפועל לבין עונש של 40 חודשי מאסר בפועל.

האירוע של עבירות התעבורה:

54. הערכים המוגנים הנפגעים כתוצאה מביצוע עבירות התעבורה נשוא כתב האישום הם הערכים של שמירה על חיי אדם והגנה על שלטון החוק.

55. הנאשם נהג ללא רישיון נהיגה, תוך עבירה על חוקי התנועה, באופן פזיז ובלתי זהיר, גרם לתאונה ולפגיעה ברכב השני, בנהגת ובנוסעים עמה, ואף לא טרח לעצור ולבדוק את הפגיעה שנגרמה ונמלט מן המקום.

מדובר בעבירות חמורות אשר מצדיקות ענישה הולמת.

56. המאשימה טענה למתחם ענישה, בנסיבות העבירות נשוא תיק התעבורה, הנע בין 6 חודשי מאסר ל- 24 חודשי מאסר. ב"כ הנאשם הסכים כי זהו מתחם העונש ההולם בנסיבות העניין.

57. בנסיבות העניין, ולאחר שבחנתי את טענות הצדדים ואת מדיניות הענישה הנוהגת אני קובעת כי אכן מתחם הענישה הנוהג בעבירות תעבורה דוגמת העבירות נשוא תיק התעבורה שבפני נע בין 6 חודשי מאסר ל- 24 חודשי מאסר, בליווי עונשי פסילה בפועל, פסילה ומאסר על תנאי וקנס.

גזירת עונשו של הנאשם:

58. גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש שנקבע, תעשה בהתחשב בנסיבות נוספות שאין קשורות בביצוע העבירה, בהתאם להוראת סעיף 40א לחוק העונשין.

במסגרת שיקולי קביעת עונשו של הנאשם שבפני יילקחו בחשבון גם נסיבותיו האישיות של הנאשם.

59. בבואי לגזור את עונשו של הנאשם לקחתי בחשבון לקולא את הודייתו של הנאשם בשלב מוקדם, שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטי וגלומה בה אף נטילת אחריות מצד הנאשם. נתתי דעתי לבקשת הסליחה שביקש הנאשם מהמתלונן ונתתי לה משקל מסוים.

לקחתי בחשבון את נסיבות חייו של הנאשם כפי שתוארו בתסקיר, את חרטתו של הנאשם ואת רצונו הכן לשקם את חייו ולהירתם לטיפול שיכניס את חייו למסלול הנכון.

60. מנגד, יש ליתן את הדעת לעברו הפלילי של הנאשם, אשר צבר לחובתו שתי הרשעות קודמות בעבירות של אלימות ורכוש, בגין נדון למאסרים, מאסרים מותנים ועונשים נוספים, אך נראה כי ענישה זו לא הרתיעה אותו מלחזור ולבצע את העבירות נשוא כתבי האישום דנן. כמו כן, הנאשם הורשע בעבירת אלמ"ב ונדון ל- 7 חודשי מאסר בפועל, אותם הוא מרצה כעת.

חומרה יתרה אני רואה בכך שהנאשם ביצע את עבירת השוד בעודו מצוי תחת תנאים מגבילים שהוטלו עליו בגין תיק עבירת האלמ"ב.

נתתי דעתי אף לעמדת שירות המבחן לעניין הערכת הסיכון להישנות העבירה כפי שהובעה בתסקיר ולהעדר המלצה על חלופת ענישה או שיקום במסגרת הקהילה, שעשויות להפחית את הסיכון להישנות עבירות והתנהגות אלימה מצד הנאשם. כל אלה פועלים לחומרה.

סוף דבר:

61. בנסיבות עניינו של הנאשם החלטתי לגזור עונש נפרד לכל אחד מן האירועים נשוא כתב האישום, בהתאם לסמכות הנתונה בסעיף 40ג(ב) לחוק העונשין.

62. לאחר שנתתי דעתי למכלול הטענות שהעלו באי כוח הצדדים, ולאחר ששקלתי את השיקולים הן לקולא והן לחומרא, כמפורט לעיל, החלטתי לפיכך להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. בגין אירוע ניסיון השוד בנסיבות מחמירות - 24 חודשי מאסר לריצוי בפועל;

בגין עבירות התעבורה - 9 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

בסך הכל - ירצה הנאשם 33 חודשי מאסר בפועל, בניכוי תקופת מעצרו מיום 16.7.15 עד 30.11.15 (הוא המועד בו החל לרצות את עונש המאסר בגין עבירת האלמ"ב).

עונש המאסר שהוטל על הנאשם כאמור לעיל ירצה **במצטבר** לעונש המאסר בו הוא נושא בגין עבירת האלמ"ב.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך 3 שנים ממועד שחרורו מהכלא עבירת אלימות או רכוש מסוג פשע לפי חוק העונשין ויורשע בגינה או עבירה מסוג פשע לפי פקודת התעבורה ויורשע בגינה.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך 3 שנים ממועד שחרורו מהכלא עבירת אלימות או רכוש מסוג עוון לפי חוק העונשין או לפי פקודת התעבורה או תקנות התעבורה ויורשע בגינה.

ד. אני מורה על פסילת הנאשם מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 24 חודשים החל מתום תקופת מאסרו. נוכח העובדה כי אין בידי הנאשם רישיון נהיגה, פטור הוא מהפקדת רישיון במזכירות בית המשפט.

ה. פיצוי כספי למתלונן, מר ניסים קטלן, בסך של 5,000 ₪, אשר יופקד על ידי הנאשם בקופת בית המשפט ב- 10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים בסך 500 ₪ כל אחד, החל מיום 1.7.16 ואילך.

ככל שלא ישולם תשלום כלשהו מתשלומי הפיצוי במועדו ובמלואו - יעמוד כל הסכום לפירעון מיידי.

ו. קנס בסך 3,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם על ידי הנאשם ב- 10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים בסך של 500 ₪ כל אחד, החל ביום 1.9.16 ועד לתשלום מלוא הקנס. לא ישולמו שני תשלומים במועד, יעמוד כל סכום הקנס לתשלום מיידי.

נוכח הבעת רצונו של הנאשם כי יתאפשר לו להיכנס להליך של טיפול במסגרת כותלי בית הכלא, חזקה על שירות בתי הסוהר כי יעשה כל שניתן על מנת לשלב את הנאשם בהקדם האפשרי במסגרת טיפולית מתאימה בין כותלי הכלא במהלך תקופת מאסרו, זאת ככל שהנאשם ישתף פעולה ויימצא מתאים לכך.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, ב' ניסן תשע"ו, 10 אפריל 2016, בנוכחות ב"כ הנאשם, עו"ד דן אסלנוב, ובנוכחות הנאשם באמצעות הליווי. אין התייצבות מטעם ב"כ המאשימה בשל עיצומי הפרקליטות.